Otázkou, zdali je přípustno požadovati od st-lů uznávací činži, neměl nss příčiny se zabývati a to nejen pro její úzkou souvislost s onou otázkou hlavní, nýbrž také již proto, poněvadž úplatu tuto obec výslovně požadovala jako uznávací činži a tedy svůj požadavek založila na titulu práva soukromého, o němž sluší rozhodovati řádným soudům (§ 3 lit. a) zák. o ss).

č. 6735.

Státní zaměstnanci: Jak jest určiti služební pořadí podle § 37 služ. pragmatiky z r. 1914 a jaký vliv na služební pořadí má vojenská služba presenční?

(Nález ze dne 21. září 1927 č. 19.471.)

Věc: Bohdan M. ve V. proti ministerstvu vnitra stran služebního pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno stížnosti st-lově do určení služ. pořadí za rok 1924, poněvadž při určení služ. pořadí nebyl porušen předpis § 37 služ. pragmatiky. V ostatním poukázáno bylo na výnos žal. úřadu z 30. listopadu 1925, jímž bylo vzhledem k námitce st-lově, že při jmenování okr. komisařů v prosinci 1917 byl st-l proti předpisům §u 30 služ. pragmatiky a §u 5 zák. z 22. června 1878 č. 59 ř. z. jmenován později než ti, kterým st-l dříve ve statuse předcházel, vysloveno, že úředník nemá ani práva na povýšení, ani nároku, aby při povýšení bylo zachováno jeho služební pořadí.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

Předmětem sporu jest určení st-lova služ. pořadí podle stavu z 31. prosince 1924. Dle pořadového seznamu k tomuto dni zsp-ou v Praze sestaveného jest st-l zařazen mezi právnickými úředníky VI. hodn. třídy (radové zsp-é) na místě posledním.

Dle §u 36 služební pragmatiky definitivně ustanovený úředník má nárok na hodn. postavení odpovídající jeho def. ustanovení a později na hodn. postavení odpovídající jeho poslednímu povýšení. Hlediska, podle kterých se služ. pořadí stanoví, vytčena jsou v § 37 služ. pragmatiky a to tak, že pro určení služ. pořadí rozhodna jest v prvé řadě délka služ. doby, ztrávená v témže služ. odvětví v dotyčné hodn. třídě nebo s charakterem této hodn. třídy. Teprve tehdy, když by podle délky služ. doby v téže hodn. třídě nebylo možno služ. pořadí určiti, rozhodují následující okolnosti a v následujícím pořadí: 1. hodn. poměr v nejblíže nižší hodn. třídě, 2. délka státní služby započítatelné pro výměru odpočivných požitků, 3. délka nezapočítatelné efektivní státní služby, 4. stáří. — Dle § 39 služ. pragmatiky dlužno hodn. seznamy sestaviti každoročně podle stavu z 31. prosince dle služ. odvětví a dle hodn. tříd.

Z těchto předpisů plyne a) že hodn. pořadí se určuje vždy jen pro hodn. třídu, ve které státní úředník v kritickou dobu, ke které se služ. pořadí určovalo, byl, b) že hodn. pořadí, které měl státní úředník v ji-

ných hodn. třídách nežli ve třídě nejblíže nižší (§ 37 odst. II č. 1 služ. pragmatiky), není pro určení služ. pořadí nikdy směrodatným.

Stanoví-li § 30 služ. pragmatiky, že po dobu voj. služby presenční zůstává úředníku jeho postavení v hodn. třídě zachováno, má ustanovení toto vzhledem k tomu, co právě bylo uvedeno, jen ten smysl, že zůstává zachováno služ. pořadí v té hodn. třídě, ve které státní zaměstnanec po dobu voj. akt. služby vždy dne 31. prosince toho kterého roku právě byl. Stejný smysl měl i předpis § 5 zák. z 22. června 1878 č. 59 ř. z., jenž předpisem § 30 služ. pragmatiky byl doplněn a podle něhož se stát. zaměstnanci po dobu skutečné služby voj. z příčin tam uvedených zachovává civ. místo služ. a hodnost služby civilní. Z předpisů těchto ani z předpisu služ. pragmatiky nelze však dovoditi, že úředník má subj. právo na to, aby mu stejné služ. pořadí, které měl v určité hodn. třídě, bylo zachováno i při jmenování do vyšších hodn. tříd, když v době svého povýšení koná službu válečnou. Že tomu tak jest, plyne i z předpisu § 2 zák. č. 230/20; dle tohoto předpisu, jsou-li povyšování dodatečně úředníci, kteří jen z toho důvodu nebyli povýšeni, že konali voj. službu a pod., může povýšení býti provedeno se zpětnou platností od onoho dne, jenž by byl býval jim ustanoven jako den povýšení, kdyby nebylo bývalo uvedených okolností. Tímto dnem pak řídí se služ. pořadí. I z tohoto předpisu plyne, že služ. pořadí se určuje podle dne, od kterého bylo skutečně provedeno povýšení do vyšší hodn. třídy, a že tedy povýšení event. se zpětnou účinností jest nezbytným předpokladem pro stanovení služ. pořadí ve vyšší hodn. třídě, do níž právě úředník byl povýšen.

Jestliže tedy jest nesporno, že v daném případě jde o určení služ. pořadí st-lova podle stavu z 31. prosince 1924 a sice v VI. hodn. třídě, pak pro posouzení tohoto pořadí jest v prvé řadě směrodatnou délka služ. doby, kterou st-l ztrávil v hodnosti VI. hodn. třídy, v druhé řadě by byl rozhodným hodn. poměr v VII. hodn. třídě, pak postupně okolnosti svrchu sub 2, 3 a 4 vytčené, nikdy však služ. pořadí, které st-l kdysi měl v X. hodn. třídě před svým povýšením do IX. hodn. třídy. Tvrdí-li st-l opak, nemá opory v zákoně a není proto stížnost důvodnou.

Otázka, jaká práva by st-l snad mohl čerpati z předpisů min. nař. ze 17. srpna 1916 č. 263 ř. z., nebyla st-lem v řízení správním (t. j. ve stížnosti z 2. března 1925) vůbec přivedena na přetřes, žal. úřad se jí v nař. rozhodnutí nezabýval a ani zabývati nemusil, a nss-u brání proto předpis § 5 zák. o ss, aby otázku tuto učinil předmětem svých úvah. — — —

Č. 6736.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: Které námitky lze a které nelze uplatňovati před nss-em proti podání, kterým stpú u příslušného soudu žádá o přepsání části zabraných nemovitostí do nových knih. vložek a o vložení práva vlastnického pro čsl. stát?

(Nález z 22. září 1927 č. 19.376.)